

32003L0004

L 41/26

EUROOPA LIIDU TEATAJA

14.2.2003

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/4/EÜ,**28. jaanuar 2003,****keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse regionide komitee arvamust, ⁽³⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽⁴⁾ vastavalt lepituskomisjonis 8. novembril 2002 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades järgmist:

(1) Suurenenud avalik juurdepääs keskkonnateabele ning selle teabe levik soodustavad suuremat teadlikkust keskkonnaküsimustest, vaba arvamustevahetust, üldsuse tõhusamat osavõttu keskkonnanäasjade üle otsustamises ning kokkuvõttes ka paremat keskkonda.

(2) Nõukogu 7. juuni 1990. aasta direktiiviga 90/313/EMÜ keskkonnateabele vaba juurdepääsu kohta ⁽⁵⁾ algatati muudatuste tegemise protsess seoses riigiasutuste poolt avatuse ja läbipaistvuse küsimusele lähenemise viisiga, kehtestades meetmed keskkonnateabele avaliku juurdepääsu õiguse teostamiseks; seda protsessi tuleks arendada ja jätkata. Käesoleva direktiiviga laiendatakse olemasolevat juurdepääsu, mis kehtestati direktiiviga 90/313/EMÜ.

(3) Nimetatud direktiivi artiklis 8 nõutakse, et liikmesriigid annaksid komisjonile aru saadud kogemustest, mille kohaselt komisjon peab koostama aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos kõigi vajalikuks peetavate direktiivi muutmise ettepanekutega.

(4) Nimetatud direktiivi artikli 8 kohaselt koostatud aruandes esitatakse direktiivi rakendamisel esinenud konkreetsed probleemid.

(5) 25. juunil 1998 kirjutas Euroopa Ühendus alla ÜRO Euroopa Majandusorganisatsiooni keskkonnateabele juurdepääsu, keskkonnanäasjade üle otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsioonile ("Arhusi konventsioon"). Pidades silmas Euroopa Ühenduse konventsiooniga ühinemist, peavad ühenduse õigusaktide sätted olema sellega kooskõlas.

(6) Suurema läbipaistvuse huvides on kohane direktiivi 90/313/EMÜ muutmise asemel see asendada, et tagada huvitatud isikutele kasutamiseks ühtne, selge ja järjepidev õigusakti tekst.

(7) Riigiasutuste valduses olevale keskkonnateabele juurdepääsu käsitlevate liikmesriikides kehtivate õigusaktide erinevused võivad põhjustada ühenduses ebavõrdsust seoses teabele juurdepääsu või konkurentsitingimustega.

(8) Tuleb tagada, et igal füüsilisel ja juriidilisel isikul oleks õigus juurdepääsule riigiasutuste valduses olevale keskkonnateabele, ilma ta peaks tõestama oma huvi.

(9) Samuti on vaja, et riigiasutused teeksid keskkonnateabele kättesaadavaks ja levitaksid seda üldsusele võimalikult laiaulatuslikult, kasutades selleks eelkõige info- ja sidetehnoloogia võimalusi. Nende tehnoloogiate edasist arengut tuleb käesoleva direktiivi kohta aruande koostamisel ja direktiivi läbivaatamisel arvesse võtta.

(10) Keskkonnateabe mõistet tuleks selgitada, et see hõlmaks mis tahes kujul esitatud teavet keskkonna seisundi kohta, seda mõjutavate, mõjutada võivate või selle kaitseks kavandatud tegurite, meetmete või tegevuste kohta, nende meetmete või tegevuste tasuvuse ja majandusliku otstarbekuse analüüsi kohta ning samuti inimeste tervisliku seisundi ja ohutuse kohta, kaasa arvatud toiduahela saastatus, inimelu tingimused, kultuuriväärtused ja ehitised sel määral, kui keskkonnaküsimused neid mõjutavad või võivad mõjutada.

(11) Võttes arvesse asutamislepingu artikli 6 põhimõtet, et keskkonnakaitse nõuded tuleks hõlmata ühenduse poliitika ja tegevuste määratluste ja rakendamisega, tuleks riigiasutuste mõistet laiendada nii, et see hõlmaks valitsusasutusi ja muid ametiasutusi siseriiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, olenemata sellest, kas neil on keskkonnaga seotud ülesandeid. Mõistet tuleks laiendada ka nii, et see hõlmaks muid isikuid ja organeid, kes täidavad siseriiklike õigusaktide alusel keskkonnaga seotud avalikke haldusülesandeid ning samuti muid isikuid või organeid, kes tegutsevad nende järelevalve all ja kellel on avalikud kohustused või ülesanded seoses keskkonnaga.

⁽¹⁾ EÜT C 337 E, 28.11.2000, lk 156 ja EÜT C 240 E, 28.8.2001, lk 289.

⁽²⁾ EÜT C 116, 20.4.2001, lk 43.

⁽³⁾ EÜT C 148, 18.5.2001, lk 9.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2001. aasta arvamus (EÜT C 343, 5.12.2001, lk 165), nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta ühine seisukoht (EÜT C 113 E, 14.5.2002, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 30. mai 2002. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata). Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta otsus ja Euroopa Parlamendi 18. detsembri 2002. aasta otsus.

⁽⁵⁾ EÜT L 158, 23.6.1990, lk 56.

- (12) Käesoleva direktiivi reguleerimisalasse peaks jääma ka keskkonnateave, mis on riigiasutuse nimel füüsiliselt mõne muu asutuse valduses.
- (13) Keskkonnateave tuleks teha taotlejatele kättesaadavaks niipea kui võimalik ja mõistliku aja jooksul ning arvestades taotleja nimetatud tähtaega.
- (14) Riigiasutused peaksid tegema keskkonnateabe kättesaadavaks niisugusel kujul ja sellises formaadis nagu on taotletud, kui see ei ole üldsusele kättesaadav juba mõnel muul kujul või formaadis või kui see on mõistlik teha kättesaadavaks muul kujul või formaadis. Lisaks sellele peaksid riigiasutused tegema kõik mõistlikud jõupingutused, et nad säilitaksid nende valduses või nende nimel mõne muu asutuse valduses olevat keskkonnateavet niisugusel kujul ja formaadis, mida on lihtne paljundada ja millele on hõlbus juurde pääseda elektroonilisi vahendeid kasutades.
- (15) Liikmesriigid määratlevad sellise teabe kättesaadavaks tegemise korra. See kord tagab, et juurdepääs teabele oleks tõhus ja lihtne ja et see saaks üldsusele üha enam kättesaadavaks üldkasutatavate telekommunikatsioonivõrkude vahendusel, kaasa arvatud avalikult kättesaadavad riigiasutuste nimekirjad või riigiasutuste valduses või nende nimel mõne muu asutuse valduses olevad keskkonnateabe registrid või nimekirjad.
- (16) Õigus teabele tähendab seda, et teabe avalikustamine peaks olema üldnõue ja et riigiasutustel oleks lubatud keskkonnateabe saamise taotlust tagasi lükata ainult teatavatel konkreetsetel ja selgelt määratletud juhtudel. Keeldumise põhjuste tõlgendamine peaks olema piiratud, nii et avalikustamisega seotud üldsuse huvi oleks võrreldav avalikustamisest keeldumise huviga. Keeldumise põhjus tuleb taotlejale teatada käesolevas direktiivis sätestatud tähtaja jooksul.
- (17) Riigiasutused peaksid tegema keskkonnateabe kättesaadavaks osaliselt, kui erandite hulka kuuluvat osa saab eraldada ülejäänud taotletavast teabest.
- (18) Riigiasutustel peaks olema võimalik võtta tasu keskkonnateabe andmise eest, kuid see tasu peaks olema mõistlik. See tähendab, et üldjuhul ei tohi tasu ületada kõnealuste materjalide hankimise kulu. Piirata tuleks juhtumeid, mil nõutakse ettemaksu. Erijuhtudel, kui riigiasutused teevad keskkonnateabe kättesaadavaks kaubanduslikel alustel ja kui see on vajalik selleks, et tagada sellise teabe kogumise ja avaldamise jätkuvus, peetakse mõistlikuks turupõhist tasu võtta võib ka ettemaksu. Tuleks avaldada ja teha taotlejatele kättesaadavaks tasumäärade tabel koos teabega olukordade kohta, millal tasu nõutakse või selle nõudmisest loobutakse.
- (19) Taotlejatel peab olema võimalik nõuda, et riigiasutuste poolt seoses taotlusega tehtud teod või tegevusetus vaadataks üle halduslikus või kohtulikus korras.
- (20) Riigiasutused peaks püüdma tagada, et kui nad ise või kui nende nimel koostatakse keskkonnateavet, oleks see teave arusaadav, täpne ja võrreldav. Kuna see on tähtis tegur esitava teabe kvaliteedi hindamisel, tuleks taotluse korral avalikustada ka selle teabe koostamisel kasutatud meetodika.
- (21) Selleks, et tõsta üldsuse teadlikkust keskkonnaasjades ja parandada keskkonnakaitset, peaksid riigiasutused tegema vajadusel kättesaadavaks sellise keskkonnateabe ja seda levitama, mis on seotud nende ülesannetega, eelkõige arvutikaugside kaudu ja/või selle olemasolul elektroonilise tehnoloogia abil.
- (22) Käesolevat direktiivi tuleks hinnata iga nelja aasta tagant alates selle jõustumisest, lähtudes kogemustest ja pärast liikmesriikidelt asjakohaste aruannete saamist, ning saadud teabe põhjal tuleks direktiiv üle vaadata. Komisjon esitab hindamise aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (23) Kuna liikmesriigid ei saa kavandatava direktiivi eesmärke küllaldasel määral täita ning seda saaks paremini teha ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (24) Käesolevas direktiivis sätestatu ei mõjuta liikmesriikide õigust jätkata selliste meetmete kohaldamist või algatada uusi, milles sätestatakse käesoleva direktiiviga nõutust laiem juurdepääs teabele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärgid

Käesoleva direktiivi eesmärgid on:

- a) tagada juurdepääsu õigus riigiasutuste valduses või nende nimel mõne muu asutuse valduses olevale keskkonnateabele ning sätestada põhitõed ja tegutsemiskord selle õiguse teostamiseks ning

- b) tagada ühtlasi, et keskkonnateave oleks üldsusele üha enam kättesaadav ja et seda levitataks üha laiemalt, et saavutada keskkonnateabe võimalikult laialdane süstemaatiline kättesaadavus ja levik elanikkonna hulgas. Selleks soodustatakse eelkõige arvutikaugside ja/või selle olemasolul elektroonilise tehnoloogia kasutamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. **Keskkonnateave** – kirjallikus, nähtavas, kuuldavas, elektroonilises või mis tahes muus materiaalses vormis olev teave, mis käsitleb:
 - a) keskkonnaosade seisundit, nt õhk ja atmosfäär, vesi, muld, maa, maastik, ning looduslikud kooslused nagu märgalad, ranna- ja merealad; bioloogiline mitmekesisus ja selle koostisosad, sealhulgas geneetiliselt muundatud organismid, ning nende elementide omavahelised seosed;
 - b) eri tegureid, nt ained, energia, müra, kiirgus või jäätmed, sealhulgas radioaktiivsed jäätmed, heitmed ja muud ainete keskkonda sattumise juhud, mis mõjutavad või võivad mõjutada punktis a nimetatud keskkonnaosasisid;
 - c) eri meetmeid (sealhulgas haldusmeetmeid), nt poliitika, õigusaktid, plaanid, programmid, keskkonnakokkulepped ja tegevused, mis mõjutavad või võivad mõjutada punktides a ja b nimetatud keskkonnaosasisid ja tegureid, ning samuti selliste keskkonnaosade kaitseks kavandatud meetmed või tegevused;
 - d) aruandeid keskkonnavalaste õigusaktide rakendamise kohta;
 - e) tasuvust ja muid majandusanalüüse ja prognoose, mida kasutatakse punktis c nimetatud meetmete ja tegevuste raames ning
 - f) inimeste tervislikku seisundit ja ohutust, sealhulgas toiduahela saastatus, asjakohastel juhtudel inimelu tingimused, kultuuriväärtused ja ehitised sel määral, kui neid mõjutavad või võivad mõjutada punktis a nimetatud keskkonnaosade seisund või nende osade kaudu punktides b ja c nimetatud mis tahes asjaolud.
2. **Riigiasutus**–
 - a) valitsusasutus või muu ametiasutus, sealhulgas avalikud nõuandvad asutused siseriiklikul, piirkondlikul või kohaliku tasandil;
 - b) kõik füüsilised või juriidilised isikud, kes täidavad siseriiklike õigusaktide alusel avalikke haldusülesandeid, mille hulgas on keskkonnaga seotud spetsiifilised kohustused, tegevused või teenused ja
 - c) kõik füüsilised või juriidilised isikud, kellel on avalikud kohustused või ülesanded või kes osutavad keskkonnaga seotud avalikke teenuseid ning alluvad punktides a või b nimetatud organite kontrollile.

Liikmesriigid võivad sätestada, et see määratlus ei hõlma asutusi ega institutsioone, kes tegutsevad õigusemõistjana või seadusandjana. Kui nende põhikirja järgsete sätetega ei nähta

käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal ette artikli 6 kohast läbi vaatamise menetlust, võivad liikmesriigid niisugused asutused ja institutsioonid määratlusest välja jätta.

3. **Riigiasutuse valduses olev teave** – selle asutuse koostatud või saadud ja tema valduses olev keskkonnateave.
4. **Riigiasutuse nimel hoitav teave** – keskkonnateave, mis on riigiasutuse nimel füüsiliselt mõne muu füüsilise või juriidilise isiku valduses.
5. **Taotleja** – iga füüsiline või juriidiline isik, kes taotleb keskkonnateavet.
6. **Üldsus** – üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut ja vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavadele nende ühendused, organisatsioonid või rühmad.

Artikkel 3

Juurdepäas keskkonnavalaste teabe taotluse alusel

1. Liikmesriigid tagavad, et riigiasutused peavad vastavalt käesoleva direktiivi sätetele tegema nende valduses oleva või nende nimel hoitava keskkonnateabe kättesaadavaks igale taotlejale tema taotluse korral, ilma et ta peaks tõestama oma huvi.
2. Vastavalt artiklile 4 ja võttes arvesse taotleja määratletud tähtaega, tehakse keskkonnateave taotlejale kättesaadavaks:
 - a) niipea kui võimalik või hiljemalt ühe kuu jooksul pärast seda, kui lõikes 1 nimetatud riigiasutus on taotleja taotluse kätte saanud või
 - b) kahe kuu jooksul pärast riigiasutuse poolt taotluse kättesaamist, kui teabe maht või keerukus on niisugune, et punktis a nimetatud tähtaja jooksul ei ole seda võimalik esitada. Sel listel juhtudel teavitatakse taotlejat niipea kui võimalik ja igal juhul enne kuuajalise tähtaja lõppu niisugusest tähtaja pikendamisest ja selle põhjustest.
3. Kui taotlus on formuleeritud liiga üldiselt, palub riigiasutus niipea kui võimalik ja hiljemalt lõike 2 punktis a ettenähtud tähtaja jooksul taotlejal nõuet täpsustada ning abistab taotlejat selle tegemisel, andes näiteks taotlejale teavet lõike 5 punktis c nimetatud avalike registrite kasutamise kohta. Riigiasutused võivad artikli 4 lõike 1 punkti c alusel taotluse tagasi lükata, kui nad peavad seda vajalikuks.
4. Kui taotleja palub riigiasutusel teha keskkonnateave kättesaadavaks konkreetsetel kujul või formaadis (sealhulgas koopiatena), teeb riigiasutus selle niisugusel kujul kättesaadavaks, välja arvatud juhul, kui:
 - a) see on eelkõige artikli 7 alusel üldsusele kättesaadav juba teisel kujul või formaadis, mis on taotlejatele hõlpsasti kättesaadav või
 - b) riigiasutusel on mõistlik teha see kättesaadavaks teisel kujul või formaadis; sellisel juhul teatatakse ka teabe niisugusel kujul või formaadis esitamise põhjused.

Käesoleva lõike kohaldamisel teevad riigiasutused kõik mõistlikud jõupingutused, et nad säilitaksid nende valduses või nende nimel mõne muu asutuse valduses olevat keskkonnateavet sellisel kujul ja formaadis, mida on lihtne paljundada ja mis on kättesaadav arvutikaugside ja muude elektrooniliste vahendite abil.

Põhjused selle kohta, miks riigiasutus keeldub tegemast teavet kas tervikuna või osaliselt kättesaadavaks taotletud kujul või formaadis, esitatakse taotlejale lõike 2 punktis a nimetatud tähtaja jooksul.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et:

- a) ametnikelt nõutaks teabele juurdepääsu taotleva üldsuse abistamist;
- b) riigiasutuste nimekirjad oleks üldsusele kättesaadavad ja
- c) oleks kindlaks määratud kord, mis tagab keskkonnateabele juurdepääsu õiguse tõhusa teostamise, näiteks:
 - teabeametnike määramine,
 - taotletava teabe säilitamiseks ja sellega tutvumiseks vajalike vahendite soetamine ja hooldamine,
 - riigiasutuste või teabepunktide valduses oleva keskkonnateabe registrid ja nimekirjad selgete viidetega kohtadele, kust seda teavet võib leida.

Liikmesriigid tagavad, et riigiasutused teavitavad üldsust igati õigestest, mis neil on käesoleva direktiivi tulemusel, ning annavad sel eesmärgil asjakohasel määral teavet, juhiseid ja nõu.

Artikkel 4

Erandid

1. Liikmesriigid võivad sätestada, et keskkonnateabe nõude võib tagasi lükata, kui:

- a) taotletav teave ei ole taotluse saanud riigiasutuse valduses ega tema nimel mõne teise asutuse valduses. Riigiasutus peab sellisel juhul, kui ta teab, et see teave on teise riigiasutuse valduses või tema nimel mõne muu asutuse valduses, edastama taotluse nii kiiresti kui võimalik sellele asutusele ja teatama sellest taotlejale, või teatama taotlejale riigiasutusest, kellele on tõenäoliselt võimalik esitada vastav taotlus;
- b) taotlus on ilmselgelt põhjendamatu;
- c) taotlus on sõnastatud liiga üldiselt, arvestades artikli 3 lõiget 3;
- d) taotlus käsitleb koostamisel olevaid materjale või lõpetamata dokumente või andmeid;
- e) taotlus käsitleb asutusesisest teabevahtust, kuid võttes arvesse, kas avalikustamine teeniks üldsuse huve.

Kui taotlus lükatakse tagasi seetõttu, et see käsitleb koostatavat materjali, teatab riigiasutus selle asutuse nime, mis tegeleb materjali ettevalmistamisega ja selle lõpetamiseks vajamineva eeldatava aja.

2. Liikmesriigid võivad sätestada keskkonnateabe taotluse tagasilükkamise, kui teabe avalikustamine võib kahjustada:

- a) riigiasutuste töö konfidentsiaalsust, kui niisugune konfidentsiaalsus on seadusega sätestatud;
- b) rahvusvahelisi suhteid, avalikku julgeolekut ja riigikaitset;
- c) õigusemõistmise kulgu, isikute võimalusi taotleda õiglast kohtumõistmist või riigiasutuse võimalusi korraldada kriminaal- või distsiplinaarjuurdlust;
- d) äri- või tööstusteabe konfidentsiaalsust, kui selline konfidentsiaalsus on sätestatud siseriiklike või ühenduse õigusnormidega, et kaitsta seaduslikke majandushuve, sealhulgas avalikku huvi säilitada statistilist konfidentsiaalsust või maksude salastatust;
- e) intellektuaalomandi õigusi;
- f) isikuandmete ja/või füüsilise isikuga seotud toimikute konfidentsiaalsust, kui see isik ei ole nõus teabe avalikustamisega ja kui selline konfidentsiaalsus on sätestatud siseriiklike või ühenduse õigusnormidega;
- g) mis tahes isiku huvid või kaitset, kes on andnud taotletud teavet vabatahtlikult ilma õigusliku kohustuseta ja ilma, et teda oleks võidud õiguslikult selleks kohustada, välja arvatud juhul, kui see isik on nõus kõnealuse teabe avaldamisega;
- h) selle teabega seotud keskkonna kaitset, nagu näiteks haruldaste liikide asukohta.

Lõikes 1 ja 2 mainitud tagasilükkamise põhjuste tõlgendamine peaks olema piiratud, võttes arvesse, kas avalikustamine teeniks konkreetsel üksikjuhul üldsuse huvid. Igal üksikjuhul tuleb avalikustamisega teenitavaid üldsuse huvid võrrelda tagasilükkamisega teenitavate huvidega. Liikmesriigid ei või lõike 2 punktide a, d, f, g ja h alusel sätestada taotluse tagasilükkamist, kui see on seotud keskkonda sattuvaid heitmeid käsitleva teabega.

Selle raames ja punkti f kohaldamiseks tagavad liikmesriigid, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽¹⁾ oleks täidetud.

3. Kui liikmesriik kehtestab erandid, võidakse koostada avalikult kättesaadav kriteeriumide loetelu, mille alusel asjaomane asutus võib otsustada, kuidas ta taotlusi menetleb.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

4. Riigiasutuste valduses olev või nende nimel hoitav keskkonnateave, mida taotleja on taotlenud, tehakse kättesaadavaks osaliselt, kui kogu taotletavast teabest on võimalik eraldada lõike 1 punktide d ja e või lõike 2 reguleerimisalasse kuuluvat teavet.

5. Kui keeldutakse andmast kogu taotletud teavet või osa sellest, teatatakse sellest taotlejale kirjalikult või elektrooniliselt, kui taotlus oli esitatud kirjalikult, või taotleja soovi korral artikli 3 lõike 2 punktis a nimetatud tähtaja või vajadusel punktis b nimetatud tähtaja jooksul. Teates märgitakse keeldumise põhjused ja see sisaldab teavet läbivaatamise menetluse kohta, mis on sätestatud artikli 6 kohaselt.

Artikkel 5

Tasud

1. Juurdepääs artikli 3 lõike 5 kohaselt asutatud ja hoitud avalikele registritele ja nimekirjadele ja nendes sisalduva teabega kohapeal tutvumine on tasuta.

2. Riigiasutused võivad kehtestada teabe andmise eest võetava tasu, kuid see peab olema mõõdukas.

3. Kui tasu on kehtestatud, avaldavad ja teevad riigiasutused niisugused tasumäärad taotlejatele kättesaadavaks koos teabega juhtude kohta, millal tasu nõutakse või selle nõudmisest loobutakse.

Artikkel 6

Õiguskaitse kättesaadavus

1. Liikmesriigid tagavad, et igal taotlejal, kes leiab, et tema taotlust on eiratud, taotlus on põhjendamatult (kas tervikuna või osaliselt) tagasi lükatud, vastus taotlusele on ebapiisav või on selle menetlemisel rikutud muul viisil artiklite 3–5 sätteid, on juurdepääs menetlusele, mille käigus saab riigiasutuse tegevuse või tegevusetuse uuesti läbi vaadata kas selles samas või muus riigiasutuses või et taotluse vaataks uuesti halduskorras läbi seaduslikult asutatud sõltumatu ja erapooletu organ. Iga nimetatud menetlus peab olema kiire ja kas tasuta või väikese tasu eest.

2. Lisaks lõikes 1 nimetatud läbivaatamise korrale tagavad liikmesriigid, et taotlejal oleks juurdepääs läbivaatamismenetlusele kohtu või muu seaduslikult asutatud sõltumatu ja erapooletu organi ees, kus vaadatakse kõnealuse riigiasutuse tegevus või tegevusetus uuesti läbi ning kelle otsused võivad olla lõplikud. Lisaks võivad liikmesriigid sätestada, et teabe avalikustamise tõttu süüdistatavatele kolmandatele isikutele oleks õiguskaitsevahendid samuti kättesaadavad.

3. Lõike 2 kohased lõplikud otsused on teavet valdava riigiasutuse jaoks siduvad. Põhjused esitatakse kirjalikult vähemalt siis, kui juurdepääs teabele keelatakse käesoleva artikli alusel.

Artikkel 7

Keskkonnateabe levitamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et riigiasutused korrastavad nende ülesannetega seotud, nende valduses oleva või nende nimel hoitava keskkonnateabe nii, et seda oleks võimalik korrapäraselt üldsusele levitada, eelkõige arvutikaugside ja/või selle olemasolul muu elektroonilise tehnoloogia abil.

Arvutikaugside ja/või muu elektroonilise tehnoloogia teel kättesaadavaks tehtud teave ei pea sisaldama teavet, mis on kogutud enne käesoleva direktiivi jõustumist, kui see ei ole juba elektroonilisel viisil kättesaadav.

Liikmesriigid tagavad, et keskkonnateave saaks üha enam kättesaadavaks elektrooniliste andmebaaside kaudu, millele üldsus saab üldkasutatavate telekommunikatsioonivõrkude kaudu lihtsalt juurde pääseda.

2. Kättesaadavaks tehtavat ja levitatavat teavet tuleb asjakohasel viisil ajakohastada ja see sisaldab vähemalt järgmist:

- a) rahvusvahelised lepingud, konventsioonid ja kokkulepped ning ühenduse, siseriiklikud, piirkondlikud ja kohalikud õigusaktid, mis käsitlevad keskkonda või on sellega seotud;
- b) keskkonnaga seotud poliitikad, plaanid ja programmid;
- c) riigiasutuste poolt elektrooniliselt koostatud ja peetavad punktid a ja b nimetatud dokumentide rakendamise vahearuanded;
- d) lõikes 3 nimetatud keskkonnaseisundi aruanded;
- e) andmed või andmete kokkuvõtted, mis on saadud keskkonda mõjutavate või mõjutada võivate tegevuste järelevalve tulemusel;
- f) olulise keskkonnamõjuga load ja keskkonnavalused kokkulepped või viited kohtadele, kust niisugust teavet võib artikli 3 raames taotleda või leida;
- g) keskkonnamõju uuringud ja riskihindamised, mis käsitlevad artikli 2 lõike 1 punktis a nimetatud keskkonna osasid või viited kohtadele, kust niisugust teavet võib artikli 3 raames nõuda või leida.

3. Ilma et see piiraks ühenduse õigusaktides sätestatud andmete esitamise kohustusi, võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagamaks, et siseriiklikke ja vajadusel piirkondlikke või kohalikke aruandeid keskkonna seisundi kohta avaldataks korrapärase ajavahemike järel, mis ei ole pikemad kui neli aastat; sellised aruanded sisaldavad teavet keskkonna kvaliteedi ja sellele avalduva surve kohta.

4. Ilma et see piiraks ühtegi ühenduse õigusaktides sätestatud erikohustust, võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagamaks, et inimeste tervist ja keskkonda ähvardava otsese ohu korral, mille põhjuseks võib olla inimtegevus või looduslikud tegurid, levitaksid riigiasutused viivitamata nende valduses või nende nimel mõne muu asutuse valduses olevat sellist teavet, mis võimaldaks ohustatud elanikerühmal võtta vajalikke meetmeid, et vältida või leevendada ohust tulenevat kahju.

5. Käesoleva artikliga kehtestatavate kohutuste suhtes võib kohaldada artikli 4 lõigete 1 ja 2 erandeid.

6. Liikmesriigid võivad täita käesoleva artikli nõudeid, luues linnid veebisaitidele, kust võib leida vajalikku teavet.

Artikkel 8

Keskkonnateabe kvaliteet

1. Liikmesriigid tagavad oma võimaluste piires, et kogu nende poolt või nende nimel koostatud teave on ajakohane, täpne ja võrreldav.

2. Taotluse korral vastavad liikmesriigid artikli 2 lõike 1 punkti b kohase teabe taotlejale teada, kust ta võib olemasolu korral leida teavet mõõtmismenetluste kohta, sealhulgas teavet analüüsimeetodite, proovivõtmise ja proovide eeltöötlemise kohta, mida on kasutatud teabe koostamisel, või viidates kasutatud standardmenetlusele.

Artikkel 9

Läbivaatamise kord

1. Hiljemalt 14. veebruaril 2009 esitavad liikmesriigid aruande käesoleva direktiivi rakendamise kogemustest.

Nad edastavad aruande komisjonile hiljemalt 14. augustil 2009.

Hiljemalt 14. veebruaril 2004 edastab komisjon liikmesriikidele juhenddokumendi, milles on selgelt sätestatud komisjoni poolt liikmesriikidelt nõutav aruandluse vorm.

2. Vastavalt kogemustele ja võttes arvesse arvutikaugside ja/või elektroonilise tehnoloogia arengut, esitab komisjon aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos kõigi vajalikuks peetavate parandusettepanekutega.

Artikkel 10

Rakendamine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 14. veebruariks 2005. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 11

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 90/313/EMÜ tunnistatakse alates 14. veebruarist 2005 kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid tuleb lugeda vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 13

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 28. jaanuar 2003

Euroopa Parlamendi nimel

president

P. COX

Nõukogu nimel

eesistuja

G. PAPANDREOU

LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 90/313/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikli 1 punkt a Artikli 1 punkt b
Artikli 2 punkt a	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 punkt b	Artikli 2 lõige 2
—	Artikli 2 lõige 3
—	Artikli 2 lõige 4
—	Artikli 2 lõige 5
—	Artikli 2 lõige 6
Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 lõige 1 ja artikli 3 lõige 5
Artikli 3 lõige 2	Artikli 4 lõige 2 ja artikli 4 lõige 4
Artikli 3 lõige 3	Artikli 4 lõike 1 punktid b–e
Artikli 3 lõige 4	Artikli 3 lõige 2 ja artikli 4 lõige 5
—	Artikli 4 lõike 1 punkt a
—	Artikli 3 lõige 3
—	Artikli 3 lõige 4
Artikkel 4	Artikli 6 lõiked 1 ja 2
—	Artikli 6 lõige 3
Artikkel 5	Artikli 5 lõige 1
—	Artikli 5 lõige 2
—	Artikli 5 lõige 3
Artikkel 6	Artikli 2 lõike 2 punkt c ja artikli 3 lõige 1
Artikkel 7	Artikli 7 lõiked 1, 2 ja 3
—	Artikli 7 lõige 4
—	Artikli 7 lõige 5
—	Artikli 7 lõige 6
—	Artikkel 8
Artikkel 8	Artikkel 9
Artikkel 9	Artikkel 10
Artikkel 10	Artikkel 13
—	Artikkel 11
—	Artikkel 12